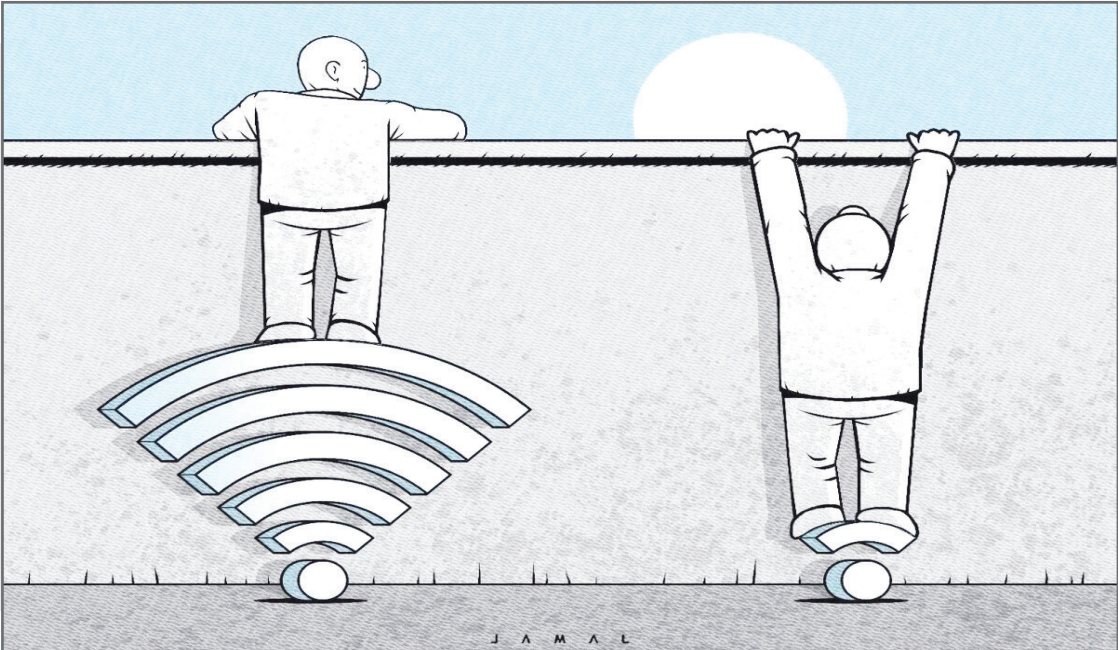

واکنش‌های سه گانه مدافعان فیلترینگ به افشای خط سفید

توجیهاتی که مردم را قانع نکرد

چندخطی‌نبوده‌ام.»

هرچند که گنجی در ادامه اشاره کرده است که فیلترشکن می‌شود، بارها کارشناسان و دولتمردان نمی‌کند، اما نکته مهمی که این روزنامه‌نگار به آن به‌صورت عمدی یا ندانسته اشاره نکرده، این است که «خط سفید» ربطی به خرید و هزینه برای اینترنت ندارد و کمالینکه اینترنت شما هر ماه باید اقدام به خرید بسته مجدد کنید، باز هم می‌توانید از قابلیت آن استفاده کرده و بدون محدودیت وارد شبکه‌های اجتماعی فیلترشده شوید.

همچنین در پی برخی از افشاگری‌ها از نمایندگان مجلس مبنی بر داشتن خط سفید توسط تمامی آنان، محمد منان رئیس، نماینده قم و رئیس ستاد انتخاباتی سعید جلیلی در این استان، در ویراستی تأکید کرد که «نه سیم‌کارت سفید دارد و نه حتی از فیلترشکن استفاده می‌کند.» او اکتانی را که در توئیتر به نامش ثبت شده نیز متعلق به هوادارانش دانست.

منان رئیس در حالی مدعی عدم داشتن خط سفید شده است که در روزهای گذشته برخی نمایندگان، مانند احمد بخشایش اردستانی، نماینده اردستان، در گفت‌وگویی با خبرگزاری خبرآنلاین به داشتن خط سفید توسط مجلسی‌ها اذعان کردند. محمد مهاجری، فعال رسانه‌ای اصولگران نیز تأکید کرد که «اگر یک نماینده مجلس گفت خط سفید ندارم، بدانید که با تباهل‌العارف می‌کند (= خود را به کوچه علی‌چپ می‌زند) و یا سیم‌کارتی که با آن اینترنت سفید دارند، دست یکی از بستگان و نزدیکان است.»

خط سفید به چشم می‌خورد، در توضیحی در این‌باره نوشت: «از فحش و نفرین یا حسادت و بی‌تابی را در چند روز اخیر دیدیم. اگر معنای خط سفید اینترنت رایگان است، بنده در ماه بین ۲۵۰ تا ۲۷۰ هزار تومان پول اینترنت می‌دهم و گزینه‌ام تمدید اتوماتیک است. خط تلفن هم ۲۱ سال است از خودم هست و هیچ‌گاه دوخطی یا عبدالله گنجی، روزنامه‌نگار اصولگرا نیز که از جمله کسانی است که نامش در میان دارندگان خط سفید به چشم می‌خورد، در توضیحی در این‌باره نوشت: «از فحش و نفرین یا حسادت و بی‌تابی را در چند روز اخیر دیدیم. اگر معنای خط سفید اینترنت رایگان است، بنده در ماه بین ۲۵۰ تا ۲۷۰ هزار تومان پول اینترنت می‌دهم و گزینه‌ام تمدید اتوماتیک است. خط تلفن هم ۲۱ سال است از خودم هست و هیچ‌گاه دوخطی یا

قالیبابا:

امر جناحی را هرگز و با هیچ بهانه و عذری بر امر ملی مقدم نکنیم

دستگاه‌های مجری و اصلاحات احتمالی مورد نیاز قانون را مشخص کند.
قالیباب در ادامه، بیان کرد: همچنین اقدام دولت استرالیا در برجسب زنی علیه نهاد سیاه پاسداران انقلاب اسلامی را به شدت محکوم می‌کنیم. سپاه پاسداران نهادی برآمده از دل مردم ایران است که نقش بارزی در مبارزه با تروریسم در غرب آسیا داشته است و ادعاهای واهی علیه این نیروی قدرتمند ایرانی و اسلامی، نفوذ آن را به چالش نمی‌کشد.

وی تأکید کرد: استرالیا اگر سعی می‌کند با این اقدام خطرناک به رژیم صهیونیستی باج دهد و اذهان عمومی را از جنایت نسل کشی در غزه منحرف کند، بداند که ننگ تلاش به نفع صهیونیست‌ها در افکار عمومی ملت‌های منطقه و مسلمان جهان ماندگار خواهد بود.

مجلس دوازدهم با همه ظرفیت در کنار دولت است تا اهداف برنامه هفتم محقق شود

قالیباب اظهار کرد: در پایان فرا رسیدن سالروز شهادت نماینده شجاع و مجاهد صادق شهید آیت الله سیدحسن مدرس و روز مجلس را گرامی می‌دارم. گزارش اقدامات مجلس دوازدهم فرصتی مبسوط می‌طلبد و صرفاً در این مجال برای استحضار ملت شریف ایران عرض می‌کنم که مجلس دوازدهم رویکرد اولویت‌دار خود در عرصه داخلی را حل مسائل مردم به خصوص در حوزه اقتصاد قرار داده است و برای این امر وظیفه خود را کمک به دولت در اجرایی کردن برنامه‌ی هفتم پیشرفت می‌داند.

وی ادامه داد: برنامه هفتم با رویکرد مسئله‌محوری تصویب شده است و برای حل مشکلات کشور احکام روشنی دارد که اجرای اولویت‌بندی شده آنها می‌تواند در کوتاه مدت و میان مدت آثار ملموسی بر زندگی جاری مردم بگذارد و در کنار آن مشکلات زیرساختی کشور به خصوص در عرصه اقتصاد را روی ریل اصلاح بیاندازد.

پس از افشاگری‌های اخیر از وضعیت اینترنت و خطوط سیاسیون، واکنش تندروها حائز اهمیت بود. برخی از آنان سعی کردند با استراتژی سکوت از کنار این افشاگری‌ها بگذرند تا شاید با وقوع حادثه‌ای جدید، این موضوع به فراموشی سپرده شود. عده‌ای هم شروع به تکذیب کرده و آن را «دروغ توئیتری» خواندند و عده‌ای نیز با چرخشی عجیب و غریب فریاد رفع فیلترینگ سر دادند. به گزارش خبرآنلاین، همه‌چیز از آپدیت یک اپلیکیشن شروع شد؛ شبکه ایکس یا همان توئیتر سابق، در جدیدترین به‌روزرسانی خود قابلیتی برای نمایش محل استقرار گردانندگان حساب‌ها را فعال کرده است؛ اقدامی که زمینه‌ساز بروز یک جنجال بزرگ در فضای سیاسی کشور شد تا اسامی کسانی که با اینترنت بدون فیلتر، بر روند فیلترینگ تأکید داشتند، دست‌به‌دست در فضای مجازی‌پرچرخد.

در واقع، بر اساس آنچه روزنامه اعتماد در خصوص این به‌روزرسانی این اپلیکیشن نوشته است، قابلیت ایکس با عنوان «About This Account» (درباره این حساب)، محل تقریبی فعالیت اکانت را نمایش می‌دهد؛ البته با این توضیح که ممکن است به دلیل «سفر» یا جابه‌جایی موقت» تغییر کند. نیکیتا بیر، مدیر محصول ایکس، گفته این اقدام بخشی از تلاش پلتفرم برای شفاف‌سازی و احراز اصالت محتواس‌ت. قابلیت «About This Account» که نوامبر ۲۰۲۵ در شبکه ایکس (توئیتر سابق) معرفی شد، در حقیقت به کاربران امکان می‌دهد کشور یا منطقه‌ای را که حساب‌شان در آن است مشاهده کنند. مدیر محصول ایکس اعلام کرده که هدف این قابلیت، افزایش شفافیت و کمک به تشخیص اصالت حساب‌ها و مبارزه با حساب‌های فیک یا ربات است. در واقع X می‌گوید با نمایش کشور «محل استقرار حساب» (account base) قصد دارد به کاربران کمک کند اصالت حساب‌ها را بهتر درک کنند و احتمال اینکه یک اکانت ربات یا «بیگانه تأثیرگذار» باشد، کاهش یابد.

از سوی دیگر، در یک سال و نیمی که از عمر دولت پزشکیان می‌گذرد، تلاش‌های او برای رفع فیلترینگ به در بسته خورد و موافقان ادامه یافتن روند فعلی فیلترینگ مانع از اجرای وعده‌های انتخاباتی او شدند. حال، انتشار اسکرین‌شات از سیاسیونی که خود مدافع فیلترینگ بودند اما از خط سفید استفاده می‌کردند، زمینه خشم مردم و افکار عمومی را فراهم کرده و این سؤال را ایجاد کرده است که چرا مخالفان رفع فیلترینگ باید از اینترنت بدون فیلتر استفاده کنند.

۳ نوع واکنش تندروها درباره خط سفید

هرچند افشای نام مسئولان و سیاسیونی که دارای خط سفید و اینترنت بدون فیلتر هستند آن‌قدر زیاد است که در این گزارش نمی‌تجند، اما در این بین نام افراطیون و دلوپاسن مخالف آزادسازی فضای مجازی بیش از پیش به چشم می‌خورد؛ کسانی که سال‌هاست خودشان از اینترنت بدون فیلتر استفاده می‌کنند اما خلاف جهت مطالبه ملی شنا می‌کنند. به یاد دیگر،

صلح قطعی شماره : ۲۰

تاریخ صلح نامه: ۱۳۷۰/۰۳/۰۵

فروشنده: آقای عباس جعفری به شماره شناسنامه ۱۳۲۱ صادره از شهریار خریدار ۱: آقای اصغر عطائی فتح آبادی به شماره شناسنامه ۱۵۰۵ صادره از شهر

ری
مورد معامله: یک قطعه زمین به مساحت ۵۵۶ متر مربع
آدرس دقیق ملک: شهر قدس ، سی متری شورا، رو به رو دادگستری، انتهای کوچه، زمین دو نبش

حدود:اربعه شمالا: ۱۲/۶۰ متر به باقیمانده زمین شرقا: ۳۱ متر به باقیمانده زمین جنوبا: ۲۴/۵۰ متر به کوچه ۸ متری غربا: ۳۰/۲۰ متر به کوچه ۱۰ متری
چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند ، لازم است ظرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن اعلام کتبی ، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند.

صلح قطعی شماره : ۴

تاریخ صلح نامه: ۱۳۸۶/۰۱/۱۹

فروشنده: خانم صغری احمدیان به شماره شناسنامه ۴۹۱۰۴۶۸۴۹۸ صادره از خریدار ۱: آقای امیر حسین احمدیان به شماره شناسنامه۴۹۱۰۴۷۱۴۱۳ صادره از شهریار

خریدار ۲:خانم فاطمه احمدیان به شماره شناسنامه۴۹۱۱۲۵۵۱۵۳ صادره از شهریار
مورد معامله: یک قطعه زمین به مساحت۶۸۱/۰۲ متر مربع

آدرس دقیق ملک :شهر قدس ،خیابان امامزاده ، کوچه چلچله ، انتهای کوچه شکوفه حدود:اربعه

شمالا: ۱۹/۳۹ متر به کوچه شکوفه

شرقا: ۲۵/۴۱ متر به ملک کجاور

جنوبا: ۱۹/۴۳ متر به ملک مجاور

غربا: ۳۲ متر به قطعه زمین زری احمدیان

چنانچه افراد و اشخاصی نسبت به ملک فوق (قطعه زمین مذکور) ادعایی دارند. لازم

است ظرف مدت یکماه به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان قدس مراجعه وضمن

اعلام کتبی ، نسبت به طرح دعوی و اخذ دستور موقت قضائی نیز اقدام نمایند.

مفقودی

شناسنامه سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۸ به رنگ نقره ای متالیک به شماره موتور ۱۳۴۸۸۱۲۰۴۲۲ و شماره شاسی ۹E۱۱۲۴۹۹CAX۰۱۰NAAM به شماره پلاک ایران- ۹۸- ۳۴۶ ۱۴ به نام اینجناب ابراهیم سبزواری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سخن نخست

چرا جامعه ما به گذشته پناه می‌برد؟

ادامه از صفحه یک

نوستالژی در جامعه ما صرفاً یک حس شیرین نیست؛ نوعی مقاومت فرهنگی است، واکنشی در برابر ناکامی جمعی.

حسرت شیرین یا ترس پنهان؟

نوستالژی در اصل یعنی «درد بازگشت»، شوق دیدن دوباره چیزی که از دست رفته و هم‌زمان، آگاهی از اینکه دیگر قابل بازگشت نیست. اما وقتی این حس در سطح جمعی و اجتماعی گسترده شود، شکل دفاعی پیدا می‌کند. جامعه‌ای که نمی‌تواند آینده‌اش را طراحی کند، خاطره دیروز را مقدّس می‌کند. با همین منطق، هر چه چشم‌انداز آینده مبهم‌تر شود، گذشته شیرین‌تر جلوه می‌کند.

در روان‌شناسی، این یک فرافکنی تاریخی است: جامعه درد اکنون را در قالب زیبایی دیروز نمایش می‌دهد تا اضطراب را مهار کند. وقتی نمی‌توانیم امروز را تغییر دهیم، با خیال تغییر گذشته خود را آرام می‌کنیم. از همین روست که زیباترین تصویرها مربوط به دورانی‌اند که سختی‌هایش را فراموش کرده‌ایم.

زیباشدن رنج در فاصله زمان

دهه شصت، امروز برای نسل جوان نماد سادگی و صمیمیت است؛ اما هر کسی که آن دوران را به یاد دارد می‌داند چقدر در تنگنا و محدودیت گذشت. بالین‌حال ما آن سال‌ها را در ذهن جمعی خود شست‌وشو داده‌ایم، تارهای تلخ را حذف کرده‌ایم و آن را به نماد پاکی تبدیل کرده‌ایم. همین اتفاق برای دهه پنجاه، دوران پهلوی یا حتی دوران صفوی و قاجار در روایت‌های رسانه‌ای رخ می‌دهد. تاریخ، در چشم ما، بیش از آنکه مطالعه باشد، تسکین است.

نوستالژی، در واقع نوعی عمل فرهنگی اصلاح‌شده است: ما از تاریخ برای تسکین درد امروز استفاده می‌کنیم، نه برای فهم آن. بدین‌ترتیب گذشته به داروی خواب‌آور تبدیل می‌شود، نه تابلوی راه.

گذشته در قاب رسانه

رسانه‌های امروز نیز به این میل دامن می‌زنند. برنامه‌هایی که خاطرات دهه‌های پیش را بازسازی می‌کنند، سریال‌های بازسازی‌شده، موسیقی‌های قدیمی که دوباره بخش می‌شوند، حتی طراحی لباس‌ها و کافه‌هایی با سبک کلاسیک؛ همه‌چیز نشانه‌ای از بازگشت به گذشته بازسازی‌شده است.

در ظاهر، این روند مثبت به نظر می‌رسد، چون فرهنگ ما را با ریشه‌هایش پیوند می‌دهد؛ اما مشکل از جایی آغاز می‌شود که گذشت، تبدیل به سپر محافظ در برابر مسئولیت امروز می‌گردد. ما گاهی به‌قدری در «پاد آن روزها» غرق می‌شویم که فراموش می‌کنیم امروز را باید بسازیم.

مقاومت فرهنگی؛ چرا این بازگشت ادامه دارد؟

نوستالژی در ایران فقط یک حس نیست، نوعی استراتژی فرهنگی ناخودآگاه است. جامعه‌ای که بارها تغییرات بزرگ را تجربه کرده است: انقلاب، جنگ، تحریم و دگرگونی‌های سریع زندگی مدرن، برای حفظ تعادل روانی به خاطره پناه می‌برد. این پناه، شکلی از مقاومت است؛ یعنی مردمی که نمی‌توانند ساختارها را تغییر دهند، دست‌کم معناهای درونی را حفظ می‌کنند. به همین خاطر، نوستالژی در ایران فقط فرار نیست، بلکه تا حدی روش زنده ماندن فرهنگی است. در دل نوستالژی، نوعی نافرمانی نرم پنهان است. وقتی شرایط امروز سخت است، خاطره دوران شادی نوعی اعتراض خاموش به وضع موجود می‌شود. با یاد کردن از دورانی که «خوش‌تر» بود، فرد می‌گوید «من حالا را نمی‌پذیرم». این همان مقاومت فرهنگی است؛ مقاومتی آرام، بدون شعار و بدون فریاد.

خاطره جمعی و فرافکنی تاریخی

با کمی دقت می‌بینیم که این میل بازگشت نه فقط در زندگی روزمره، بلکه در سیاست، اقتصاد و سبک گفت‌وگو نیز حضور دارد. سیاستمداران در سخنرانی‌ها از «روزهای طلایی گذشته» می‌گویند؛ بازاری‌ها حسرت «دوران وفا» را دارند؛ جوانان از (صفا و صمیمیت قدیم» حرف می‌زنند. هر گروه جامعه، یک خاطره طلایی برای خود ساخته است. این خاطره‌ها در کنار هم تبدیل به نوعی رؤیای ملی شده‌اند؛ رؤیایی که آه مایع مواجهه واقعی با امروز می‌شود.

در اینجاست که نوستالژی از حالت سالم خود درمی‌آید و به فرافکنی تاریخی تبدیل می‌شود: یعنی ما کمبودهای امروز را بر تاریخ می‌افکنیم تا مسئولیت نپذیریم. این همان لحظه‌ای است که خاطره، جای حقیقت را می‌گیرد.

مرز باریک میان یاد و فرار

باید میان «یادآوری» و «فرار به گذشته» تفاوت گذاشت. یادآوری، یعنی بازخوانی تجربه‌ها برای فهم بهتر امروز؛ اما فرار، یعنی پنهان شدن در سایه خاطره و انکار واقعیت فعلی. این مرز باریک، دقیقاً همان نقطه‌ای است که فرهنگ پویا را از فرهنگ گرفتار جدا می‌کند.

اگر نوستالژی با تفکر همراه باشد، می‌تواند ریشه گسترش هنر و بازآفرینی فرهنگی سنتی، موسیقی تاریخی یا احیای زبان و صنایع‌دستی، همه از نوستالژی مثبت تغذیه می‌کنند؛ اما اگر بی‌تفکر باشد، به شکل تکرار بی‌جان ظاهر می‌شود؛ بازسازی بدون معنا، تقلید صوری برای آرامش موقت.

از خاطره تا خلاقیّت

راه درست این است که گذشته را به سرمایه خلاق تبدیل کنیم، نه به پناهگاه انفعالی. نوستالژی می‌تواند ابزار نوآوری فرهنگی باشد اگر هدفش ساختن آینده باشد، نه گریختن از حال.

ما باید خاطره را بخوانیم، نه اینکه بازسازی کنیم. به جای تکرار ظواهر، باید روح آن دوران را بفهمیم: ایستادگی، صداقت و معنا. وقتی این روح به امروز منتقل شود، نوستالژی به «پوست فرهنگی» بدل می‌شود، نه پناه روانی. در واقع، جامعه‌ای زنده است که نه گذشته‌اش را فراموش کند، نه در آن اقامت کند؛ بلکه آن را به پلی برای آزمایش اندیشه‌های تازه تبدیل نماید.

آینده‌ای که از دل گذشته زاده می‌شود

حب یادگیری از خاطره، طبیعی است. همه ملت‌ها برای بقا به گذشته‌شان عشق می‌ورزند؛ اما مرز نجات و فرار، بسیار باریک است. وقتی نوستالژی دچار افراط شود، تبدیل به آسودگی کاذب و بی‌عملی جمعی می‌گردد. ما مدام از «خوبی گذشته» حرف می‌زنیم، اما کمتر می‌پرسیم «چه شد که آن خوبی از دست رفت؟». پرسش درست این نیست که چگونه برگردیم، بلکه اینکه چرا نتوانستیم ادامه دهیم.

نوستالژی خودش را به شکل پادهای شیرین نشان می‌دهد، ولی در عمق، آینه‌ای از ترس تکرار ناکامی است. شناخت این آینه، آغاز رشد فرهنگی است. نسلی موفق می‌شود خاطره را بفهمد، اما اسیرش نشود که با دل در گذشته باشد و با عقل در آینده قدم بردارد.

و شاید امروز، در میان این همه «یادش بخیر»‌ها، وقت آن رسیده که جمله تازه‌ای در فرهنگ‌مان بنویسیم:

«یاد آن روزها به خیر، اما آینده را بسازیم.»

اداره ثبت اسنادواملاک استان ایلام

اداره ثبت اسنادواملاک حوزه ثبت ملک آبادانان

هیات‌موضوع قانون تعیین تکلیف‌وضعیّت ثبتی اراضی‌وساختنهای فاقدسندرسمی
اگهی موضوع
صاده ۱۳۰۵ قانون وماده ۱۱۳این نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی
ساختنهای فاقدسند رسمی برابر رای شماره ۰۰۳۵۴۶-۳۱۵۰-۱۴۰۶۶ و ۲۵۴۲ و ۳۴۵۵ و ۳۴۵۸ و هیأت‌اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سندرسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک آبادانان تصرفات مالکانه بلاعارض متقاضی خاتم
ازآاده و زهرا و فرحناز و شهناز و فاطمه حسینی فرزندان احمد هر کدام به مقدار یک دو دهم دانگ مشاع از شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۵/۵۵ مترمربع پلاک شماره ۱۵۸۳۶ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در آبادانان -روستای پشت قلعه منطقه موسوم به نیل خریداری شده از احمد خدابرداری و منتسب به مالکیت رسمی سفر مرادخانی مجرز گردیده‌است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتیکه اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین اگهی به مدت دو ماه اعتراضی خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدینوسیله در صورت افضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۲۵

بایک ولی زاده - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان آبادانان